

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Maximi Episcopi Moguntini: Ex ea quæ est iussu Reuerendiſimi & Illustriſimi Alberti Archiepiscopi Moguntini à Ioanne Trithemio conscripta.
Numeratur eius sedis episcopus nonusdecimus. Obijt ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

in vincula coniectus, longinquo temporis spacio ibi afflictatus, tandem cum vigesimus annus regni Imperatoris aduentaret (quo ex decreto concessum erat, ut libertas omnibus, qui in vinculis ubique constriicti tenebantur, palam prædicaretur) solus iste in compedibus iacens, utroque pede ad quintum foramen distracto, laqueo collo circumiecto strangulatus, martyrio demum, sicut ei erat in optatis, tur. Strangula-
decoratur.

VITA S. MAXIMI EPISCOPI MO-

guntini: Ex ea quæ est iussu Reuerendissimi & Illusterrimi Alberti Archiepiscopi Moguntini. Vide C. B. 4.
ni à Ioanne Trithemio conscripta. Numeratur eius sedis episcopus nonusdecimus. Obiit vero anno Domini recentesimo septuagesimo octauo. Pontificatus sui 24.

BEATVS Maximus Moguntiæ honestis & Christiana pietate eximijs natus parentibus, optima præstantijs; indole puer literis traditus, tantos in ijs breuissimo temporis spacio fecit progressus, vt nulli sodalium esset secundus. Sæuiebat eo tempore cum aliorum hæreticorum, tum Arianorum præcipue perfidia: quæ inter alios Lucium quoque Antonium in studiis Moguntinum antistitem profide Cathodis. lica apud Phrygiam cum duobus presbyteris Paulo & Crescentio exulanter insidijs circuuenit, ac postremò strenuè decertantem strangulavit. Ei viro sanctissimo & magnarum in Christo virtutum insigni Maximus stabili semper charitate adhæserat: eaque propter beatissimum Præf. Moguntia discedens, Maximus pref-

18. Nouē.
Patria eius.

Eximus
profetus
etius in stu-
dij.

Strangulatus
ab Arianis
Lucius An-
tonius Mogun-
tinus episco-
pus.

presbyterum pro confirmādis in recta fide populis apud Moguntiam reliquerat. Relictus igitur cū nequaquam suo antistiti virtute inferior, veras Christi oues pabulo diuini verbi sedulo pasceret, & irruētes lupos dictis factis que submoueret, mox audita Lucij Annei necesse, reliquiae fidelium continuo eum communī consensu in defuncti sedem collocarunt, & Moguntinæ Ecclesiæ Præsulem, anno salutis humanæ trecentesimo quinquagesimo quarto, dignissimum declararunt.

*Ei succedit
Maximus.*

*Zelus eius
pro defensio-
ne fidei.*

*Aliæ eius
virtutes.*

Eo igitur munere haud segniter suscepto, irreprehensibilem se Domino exhibuit ministrum: paratus pro amore Dei populique salute non persecutiones solū, & carceres sustinere, sed ipsam quoq; mortem; & si quid morte esset crudelius, constanter subire. Erat vir diuinorum humanarumque rerum scientia præclarè instructus, & tantis insuper virtutibus ornatus, ut vita ab Apostolica perfectione nihil distaret. Corpus assiduis ieuniis & vigilijs penè continuis castigabat, sanctis orationibus & Euangelicæ prædicationi finè intermissione intēcus. Peragrabat vicos & vrbes nudis, ut plurimū, pedibus, Presbytero, Diacono & Subdiacono comitatus; cunctisq; per gyrū populis salutarē doctrinam opportunè & importunè inculcabat; & multos, frementib. licet Arianis, à perfidia ad fidem veram & Orthodoxam reducebat. Ea res cū dæmonis satellites haberet pessimè, cū nihil non moliebantur, vt adeò præstanti virtute & doctrina virum vel morte mulctarent, vel certè perpetuō exilio a pascendis Christi ouibus arcerent. Septies itaque

itq; Pontificatus sui tempore ab impijs Arianis vrbe Moguntina pulsus est; septies quoque diuina prouidentia restitutus: animo mente-
qué per omnia inuictus: ut potè quem nullæ hereticorum insidiæ, nullæ calumniæ vel im-
pugnationes frangere poterant. Pro tuenda

*Septies mit-
tetur in exi-
lium ab ar-
rianis. &
multa pati-*

namque Catholicæ Orthodoxæque fidei asser-
tione, nec mortem timuit; nec vincula, nec
carcerem aut exilium subire formidauit. Do-
cuit publicè cùm licuit; docuit & occultè, cùm
aliter non poterat: docuit verbis, docuit scri-
pis: actâdem post varias pro fide Christi per-
secutiones, & innumerâs tribulationes, plenus

*Migrat ad
Dominum.*

dierum atque virtutum ad Dominum migra-
vit fœliciter: anno Incarnati verbi trecentesi-
mo septuagesimo octauo: Pontificatus sui vice-
sumo quarto.

Porrò Arianorum perfidiam, quatuor libris
peritate & eruditione plenis oppugnauit; edi-
ditque præterea de Incarnatione Domini li-
bros duos: De Spiritu sancto totidem. De Con-
stantia fidei Catholicæ librum vnum: De Mar-
tyrio Sanctorum similiter vnum. Homiliae &
Sermones multos & utiles ad populum, alia-
que nonnulla scripsisse dicitur: quæ ad noti-
tiā nostræ lectionis peruenire minimè po-
tuerunt. At verò beatissimi Pontificis corpus à
discipulis in Ecclesia diui Præfulis Hilarij, po-
ste à nuncupata in Dalheim (vbi ciuitas Mo-
guntina eo tempore legitur fuisse constructa)
debito cum honore, inxta tumbam S. Crescen-
tis, primi Episcopi, fuit sepultum: in quo qui-
dem loco humatum permanit annis quingen-
tis quinquaginta septem, usque ad tempora

Hilde-

*Locus sepul-
ture eius.*

Hildeberti, post S. Bonifacium Moguntinenis ecclesiae Archiepiscopum, duodecimi: qui anno Dominicæ incarnationis 935. decem Ecclesiae Moguntinæ Pontificum ossa è Sacello D. Hilarij memorato, solemnni cum processione Cleri & populi, ad Ecclesiam monasterij divi martyris Albani transtulit: & in choro summacum reverentia collocavit: inter quæ, corpus quoque beatissimi Pontificis Maximi, fuisse memoratur.

MARTIRIVM S. BARLAAM: EX HOMILIA B. BASILIJ MAGNI DESUMPTUM: QUOD CASAREÆ IN CAPPADOCIA INUICTO ROBORE CONSUMMATUS, ANNO DOMINI 304. MARCELLI PAPA I. GALERY MAXIMIANI IMP. I. SIMILITER.

19. Nouéb. PRIMVM quidem Sanctorum mors planctu ac lachrymis cohonestabatur: nunc verò moriétibus sanctis exultamus. Triustum namque post Crucem Domini immutata est natura. Iam non amplius Sanctorum obitus lamentationibus prosequimur, sed tripidis diuinis circum ipsorum sepulchra veluti choreas ducimus: Somnus autē iustis est mors: imò magis ad vitam meliorem migratio. Hinc est, quod martyres exultant, dum trucidantur. Non enim pericula, sed coronas respicit martyr: & plagas non horret, sed præmia numerat. Non videt lictores infernè flagellantes: sed Angelos supernè latus omnibus acclamantes imaginatur: non spectat ad temporaria pericula, sed ad præmiorum æternitatem. Id ipsum sanè hodie fortis ac strenuo Barlaam vsu venit: qui homo quidem agrestis insuperabilem nobis

Mors sanctorum somnum.